

Abans d'entrar al fons dels condons, és a dir, del tema en qüestió, cal emmarcar el moment en què el «Ministerio de Asuntos Sociales» de l'imperi va decidir endegar la campanya. Un marc presidit per tres temes que afectaven la realitat juvenil: l'augment de l'atur en els sectors joves que es torna a disparar cap a xifres que no es recordaven des de l'any 1980.

Les causes? moltes i variades: refredament de l'economia, impacte de la crisi energètica produïda pel conflicte del Golf, per l'augment de la indústria submergida —degut a la permissivitat del govern espanyol i l'aplaudiment del català—, i sobretot per una planificació econòmica nefasta, típica d'un país magrebí incapaç de reequilibrar i estabilitzar els cicles econòmics.

En segon lloc, el sorteig dels mossos per la lleva d'aquest any, un any especial, ja que l'augment d'objectors que s'acullen a la PSS ha encrespat les relacions entre Exèrcit i Ministeri de Justícia espanyols, ja que els últims apunts parlen ja, d'una segona amnistia, cosa que dupli-

caria una altra vegada el nombre d'objectors, tant els que fan la PSS com els insumissos.

En tercer lloc, l'inici del curs escolar, que ha estat catastròfic, tant pel govern d'Espanya com pel d'aquí. Massificació, retard en

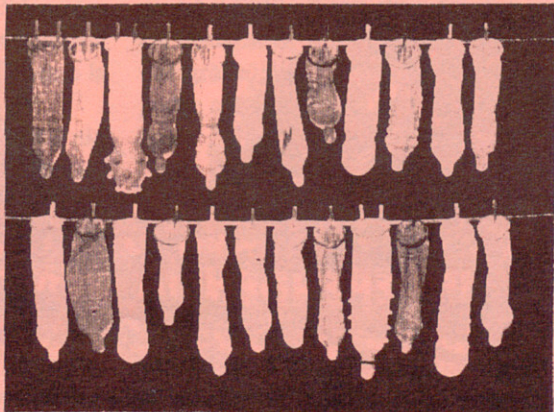
l'assignació de professors, encariament de les taxes....

I és enmig d'aquesta realitat tan caòtica i tenebrosa que el govern d'Espanya ha decidit endegar una campanya a favor del condó. Campanya que a part de recomanar un producte —recomanar l'ús de la «caputxeta profilàctica» per tal d'evitar embassos no desitjats i impedir la transmissió de malalties de transmissió sexual— tenia un altre objectiu fonamental: distreure el personal.

Llençar una campanya radicalment «progressista» perquè els sectors reaccionaris i conservadors piquessin l'ham. Veieu sinó la resposta histèrica i histriònica de l'Opus Dei, la jerarquia catòlica, CiU, Isabel Tocino, etc. I a partir d'aquesta reacció, desviar l'atenció juvenil i pública cap a un estèril i acalorat debat sobre la moral profilàctica o l'ètica del condó.

De totes maneres cal dir que el govern d'Espanya ha estat més agosarat que el català, i s'ha avançat amb una campanya sobre un tema que oportunista o no, és realment preocupant.

En resum, anem per feina i tal com deia el savi: *Fatte l'amore e non la guerra.*

Flashos de la Diada

Joan Puigercós, adreçant-se als centenars d'independentistes que s'aplegaren sota la convocatòria de les JERC al miting del Fossar de les Moreres.

El Mercat del Born. El dinar de la Diada d'ERC ple de gom a gom. Més de 500 militants i simpatitzants ens vam reunir per «devorar» l'àpat. Parlaments d'Heribert Barrera, Joan Puigercós i Àngel Colom amenitzaren el banquet reivindicatiu en homenatge als patriotes morts per les llibertats de Catalunya.

A la «mani» de les 5 de la tarda es va veure clar qui cridava més fort. Som indiscutiblement el pal de paller de l'independentisme català.

1a Escola de Formació a Banyoles

Local de l'AISS de Banyoles. Carles Fontseré ens explica una divertida xerrada de la seva vida i miracles d'autèntic rodamón. Fixeu-vos en la cantimplora d'aigua que tenia sobre la taula.

Els passats dies 6, 7, 8 i 9 de desembre, les JERC vam celebrar la I Escola de Formació per a la militància a Banyoles. La raó que va motivar l'Executiu a organitzar aquesta Escola de Tardor va ser el fet que la formació de la militància és un element bàsic en qualsevol dels objectius d'una organització política. Les JERC com a organització juvenil d'esquerra independentista, no només aspira a formar quadres polítics sinó també a partir de la nostra creença que la societat és perfectible, aspirem a la formació integral del jove i la persona en general. Per a nosaltres ha d'ésser tan important la component estrictament política de la formació com l'ètica o la cívica.

Des del migdia fins ben entrada la nit, una setantena de militant de les diverses seccions locals d'arreu del país ens vam anar coneixement, mentre que experts professors ens «adoctrinaven» suaument en un clima de relax generalitzat. La imatge d'aquella Escola de Formació a la casa de colònies El Vilar a Banyoles, s'assembla bastant a una mena de con-

centració d'esportistes en plena pretemporada.

De bon matí i durant cada dia sense excepció, militats de les JERC, investits en doctors d'història, economia, ciència política i dret, van adreçar-nos unes llargues classes sobre l'origen d'ERC, la «transició democràtica», sistemes electorals, legislació d'administracions estatals i autonòmiques,...

Les tardes, després d'una llarga sobretaula amb els corresponents cafès, eren molt més relaxades, i especialment estaven adreçades a la formació pràctica del militant. És en aquest àmbit que cal destacar el taller d'edició de material gràfic, on els allí presents vàrem poder aprendre unes mínimes nocions sobre colors i tipologies de lletres a l'hora de confeccionar cartells i revistes. Els més agosarats es decidiren a esmolar les brotxes i pinzells per tal d'afrontar la materialització de dos grans murals a la Banyoles olímpica.

Els vespres, com és preceptiu, estaven destinats a la gresca... Això sí, després d'escoltar els senyors Rosich sobre

Són les 2.00 hores de la matinada i Jordi Portabella al·lucina en veure l'interès dels militants per la seva xerrada sobre ecologia.

el «trist» i poc afalagador futur de la llengua catalana, el senyor Fontseré sobre la seva vida i miracles —que deu n'hi do—, i del company Portabella sobre el Pla alternatiu de Residus que ha elaborat el partit. Ja molt de matinada, a dormir amb molta son i molt d'alcohol sobre les espatlles.

L'últim dia i com acte de cloenda, Àngel Colom ens adreça unes, també preceptives, paraules d'agraïment i encoratjament a les JERC per la feina feta; a més a més de condemnar l'atemptat d'ETA a Sabadell i recordar als joves «eixelebrats» allí presents que érem independentistes pacífics i democràtics.

Eren les sis de la tarda d'un diumenge 8 de desembre de 1990. Érem a 50 metres de l'estany de Banyoles, plovia intensament, feia fred i encara havíem de tornar a casa per unes carreteres colapsades pels maleïts controls policials.

Escola
de tardor

Àngel Colom a l'acte de cloenda de l'Escola de Formació de les JERC. La via pacífica vers la independència i la condemna de l'atempta d'ETA a Sabadell foren els eixos de la seva intervenció.

Presentació del Comitè Executiu de les JERC

• **Secretari General, Joan Puigercós**, 23 anys. Nascut a Ripoll. Regidor per ERC a l'Ajuntament d'ençà el 1987. Estudiant de Ciències Polítiques i Filosofia a la UAB. És membre de la direcció de l'AEIU. Inicià la seva activitat política a la Crida i ingressà a ERC l'any 1987.

• **Vice-Secretari General, Carles Carrera**, 25 anys. Nascut a Barcelona. Estudiant de Dret a la UB, i membre a la Junta de Facultat per la FNEC. Ingressà a ERC l'any 1987. Dins del partit és Secretari d'Organització de la Federació de Barcelona. A les properes eleccions municipals és el número cinc per Barcelona.

• **President del Consell Nacional, Salvador Palà**, 25 anys. Nascut a Igualada. És psicòleg i treballa de funcionari a l'Ajuntament d'aquesta ciutat. Co-fundador del Col·lectiu Independentista de l'Anoia i Promotor de la Coordinadora Antiresidus. Entra a ERC l'any 1989.

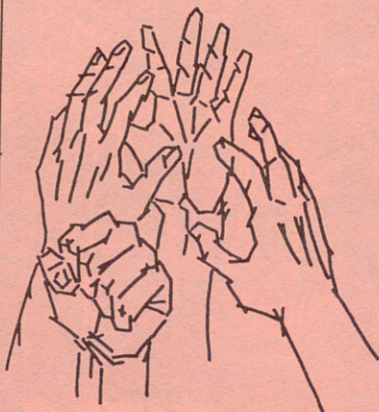
• **Finances, Xavier Ferres**, 22 anys. Neix a Barcelona. Estudiant d'Econòmiques a la UB. Treballa de comptable. Ingressà a ERC l'any 1989.

• **Formació i Documentació, Daniel Condeminas**, 24 anys. Nat i resident a Gavà. Inicià estudis de Veterinària a la UAB. Entrà a ERC l'any 1987 d'on és el Cap de Premsa. Ex-militant de l'AEIU. Promotor de premsa local.

• **Premsa i Publicacions, David Florejachs**, 24 anys. Nascut a Barcelona. Estudia Periodisme a la UAB. Membre de l'AEIU i ex-militant de l'MDT. Ingressà a ERC l'any 1988. Impulsor d'una TV local a Santa Eulàlia de Ronçana.

• **Relacions Polítiques, Jaume Badals**, 26 anys. Neix a Barcelona. És informàtic. Presideix el Consell de Jovenut de l'Eixample a Barcelona i és membre de la colla de diables Sant Antoni.

JERC
INSTITUT D'ECOLOGIA REPUBLICANA
DE CATALUNYA

**la unitat
independentista**

5

Ex-membre de la Crida, entrà a ERC l'any 1990. Co-fundador de Joves Independentistes.

• *Política Juvenil*, David Minoves, 21 anys. Nascut a Barcelona. Estudiant de Belles Arts. Dinamitzador del Col·lectiu Independentista de l'Institut Infanta Isabel. Entrà a ERC l'any 1987. Insubmís a la Prestació Social Substitutòria.

• *Política Estudiantil*, David Sempere, 20 anys. Nascut a Mallorca i resident a Sant Cugat. Estudiant d'Història Contemporània a la UAB. Ex-militant

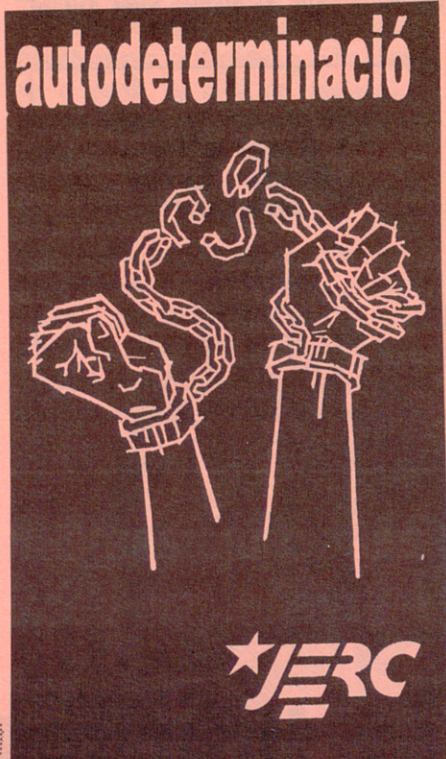
de l'MDT. Dinamitzador de moviments associatius veïnals i culturals. Entrà a ERC l'any 1989.

• *Barcelona Comarques*, Josep Ramon Pares, 21 anys. Nat a Sitges. És estudiant d'Imatge i So. Ex-militant de l'MDT, entrà a ERC l'any 1988. President d'una entitat folklòrico-tradicional a Sitges. És el candidat número 2 de la llista municipal d'ERC a Sitges.

• *Lleida*, Agnès Abelló, 22 anys. Nascuda a Artesa de Segre. Entrà a ERC l'any 1987. Estudia Filologia catalana i dona classes particulars. Té una llarga activitat en moviments escoltes.

• *Tarragona*, Joan Folch, 22 anys. Nascut a Reus. Estudia Ciències Polítiques a la UAB. Ex-militant de la Crida. Objector de consciència. Entrà a ERC l'any 1986.

• *Girona*, Andreu Francesc Camps, 26 anys. Nascut a Santiago de Xile. Estudia animació socio-cultural i Geografia. Entrà a ERC l'any 1987. Co-fundador dels CCII (Col·lectius Independentistes d'Institut). Ex-militant de la Crida d'on fou fundador de Joves Independentistes.

Joan Puigercós, el nostre Secretari General.

Consell de la Joventut de Barcelona?...

(qui dia passa any empeny o anar-hi anant)

Oferim a tota la militància i en rigorosa exclusiva una entrevista amb Albert de Gregorio, president del CJB. La darrera entrevista que Albert de Gregorio concedeix a un mitjà de comunicació abans que s'acabi el seu mandat.

-Per començar, ens podries fer un balanç de la teva gestió en el darrer any...

-Bé, no només la meva gestió sinó la gestió de tot un Secretariat. Hem intentat implicar la dinàmica de treball a les onze persones que formen el Secretariat, però per altra banda reconeixem que som una mica «presidencialistes», i a mi com a president m'ha tocat coordinar tota la tasca que s'ha desenvolupat des del Consell de la Joventut.

Com a fet diferencial entre el darrer equip de govern del CJB i el meu voldria destacar que nosaltres no hem estat capaços de desenvolupar una línia d'activitats des dels Consells de Joventut de Districte com anteriorment s'havia fet. I això és així perquè veníem esgotats d'anteriors campanyes d'actuació als Districtes i perquè no hem trobat sensibilitat i ganes per funcionar a aquest nivell per part de les pròpies entitats i la mateixa Administració que no ha proporcionat tots els mitjans necessaris.

Com a fet positiu de la tasca feta voldria manifestar que hem sentat les bases de com havíem de treballar al CJB, i això és molt important que s'hagi aconseguit amb un Secretariat que no tenia les disponibilitats que hauríem desitjat per funcionar normalment degut a que els seus membres tenien altres obligacions laborals.

-Amb tot el que dius, deixes a entendre que des de l'Administració es veu que l'aparell no funciona però per altra banda les entitats, des del vostre punt de vista, també són partícips d'aquesta «inanició» del CJB...

-...És el peix que es mossega la cua. Per una banda cal constatar que la dècada dels 80 és una dècada d'individualisme. I aquest fet és especialment remarcable en el nostre país perquè quan la resta del món occidental caminava cap a l'individualisme nosaltres descobríem la solidaritat. Com a conseqüència d'això hem anat a passes forçades i hem passat d'uns valors «progres» a uns altres «d'individualisme salvatge»; i això és especialment notori a nivell d'entitats. I per altra banda l'Administració tampoc no és suficientment sensible, i no pel fet de ser de determinat partit. L'Administració no acaba de copsar les inquietuds del teixit social, està una mica desconnectada. Un partit en el govern tan sols es preocupa dels problemes quan s'acosten les eleccions, i jo, personalment espero que després de les properes eleccions municipals, tots els Ajuntaments es replantegin el tema de la participació ciutadana. Un tema aquest que, a nivell teòric, fou important en el seu moment -quan de no tenir res es passa a tenir algun òrgan de participació- però

ara cal una profunda reflexió per analitzar cap a on s'ha d'avançar en el camí de la coresponsabilització del ciutadà en la gestió de la seva ciutat i del seu país.

Centrant-me més en la feina feta, vull dir que ja no esmercem esforços en l'elaboració d'un discurs global del Consell, perquè ja tenim un programa d'actuació de política de joventut, sinó que ens hem abocat en l'articulació i desenvolupament de projectes molt més concrets en un pla de treball que fixa uns objectius damunt del calendari. Com a projecte interessant remarcó la consolidació de l'agència de notícies «Barna Directa» i de la revista del CJB que ha arribat a tenir una periodicitat estable i un contingut atractiu. El tema de la cooperació internacional que comença a rutllar i esperem que es consolidi amb unes jornades que celebrarem l'any 91. També és important el fet que s'ha acollat de forma estable les relacions amb la nova Àrea de Serveis Socials i Joventut de l'Ajuntament de Barcelona...

-Deixant de banda la gestió del CJB, quina ha estat la vostra relació de «veïnatge» amb el Consell de Joventut de Catalunya?

-Amb el CNJC ja fa quatre anys que hi tenim bastant bones relacions, sense deixar de banda petits problemes a l'hora que se'ns acudeixen campanyes similars i encara no es té clar a qui representa cadascú. Però el clima general és de bona entesa. Estem col·laborant amb ells en el tema de la campanya d'ensenyament a Barcelona. Quan es feia el full setmanal al *Diari de Barcelona* i el programa a Ràdio Barcelona ho fèiem conjuntament.

-I l'estat del «Projecte Jove»? com va la reactualització? s'acabarà algun dia?

-El «Projecte Jove»... els darrers anys s'ha elaborat l'actualització del Projecte originari de l'any 85. Ara bé, nosaltres ja vam decidir que no participaríem en aquest tema perquè entre altres coses nosaltres ja havíem realitzat el nostre debat juvenil; a més a més nosaltres no tenim la capacitat de treball que té l'Administració i ens veiem totalment desbordats. També considerem que nosaltres no havíem de fer la revisió del «Projecte Jove» sinó que era el mateix Ajuntament el responsable d'aquesta feina. Ara bé, nosaltres hem col·laborat al màxim i hem demanat de participar en una comissió de seguiment del Projecte que estava dins del Consell de Benestar Social. La nostra feina s'ha centrat més a fer arribar a les entitats l'actualització del Projecte i tot el procés que això suposava.

Com a actualització no està pas malament, era el que cal és una consecució d'aquesta actualització, que és el que hem estat demanant. A partit d'aquí propugnem una revisió anual on l'Ajuntament exposi la feina feta i això sigui assumit o rebut per tots els grups polítics i entitats, en el sentit que algú «controlï» la gestió de l'Administració. Amb això cerquem el màxim de consens possible entre tothom per tal de dissenyar la política de joventut a Barcelona.

-Un tema punyent i actual és el de la crisi del Golf Pèrsic. Què heu fet al respecte?

-El CJB no hi ha participat directament perquè és un tema que ens desbordava, però hem estat coordinant amb el CNJC que sí que ha fet gestions. Nosaltres en

aquest cas hem cedit el protagonisme públic i ens hem limitat a recolzar les seves actuacions. El que sí que s'ha notat és un més gran nombre de sol·licituds demanant informació sobre l'objecció de consciència. Ja veurem si el Ministeri de Justícia pot assumir amb prestacions tot el nombre d'objectors que s'han declarat.

-Què hem de fer amb la campanya dels preservatius?

-Si nosaltres vam decidir participar-hi va ser perquè s'ha aconseguit que d'un tema d'aquests se'n parli a tots els *mass media*. Ara bé, caldria que darrera d'això hi hagués una campanya d'informació i educació sexual a les escoles. Es nota que manca informació, però llavors apareixen els problemes de competències. La campanya del Ministeri és positiva perquè ha tret a la llum un tema que ara cal desenvolupar des de les associacions i entitats. Els adhesius i condons que es reparteixen no són importants sinó que el contingut de la campanya ha de ser els llibres, tríptics, vídeos, etc, que cada entitat realitzi. Cal informació quan hi ha dades que fan esgarriar: embarassos no desitjats i avortaments en menors de vint anys.

-De cara al futur, voldries destacar alguna cosa?

-Res en especial, simplement que el Secretariat sortint deixa les bases del treball a seguir. A nivell d'infraestructura es trobaran molta cosa feta, i pot permetre al nou Secretariat reobrir la línia de presència pública que nosaltres havíem bandejat per consolidar internament el Consell.

-Res més per la nostra part, salut i sort.

Nou Secretariat del Consell de la Joventut de Barcelona

El Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), organisme creat el gener de l'any 1980, aplega la gairebé totalitat d'entitats juvenils de la ciutat, amb l'objectiu de promoure l'associativisme juvenil i la participació dels joves en la vida social, cultural, econòmica i política de Barcelona.

Durant el mes de desembre, el CJB va celebrar la seva XXII Assemblea. Els principals temes tractats van ser, a més dels ordinaris, l'elecció d'un nou Secretariat per als pròxims dos anys i l'aprovació de les línies d'actuació de l'any

1991. En l'acte públic de l'Assemblea, les entitats presents i el Regidor Enric Trufió, en nom de l'Ajuntament de Barcelona, van agrair al President sortint, Albert de Gregorio, la tasca realitzada durant el seu mandat al servei del món associatiu juvenil i de la ciutat.

L'Assemblea del CJB va elegir un nou Secretariat i el nou President, Jaume Gomis, president que es va comprometre a treballar en les línies de la cooperació internacional, treball i ocupació, pau, infància i marginació social.

Informació comarcal

- A Girona se celebrà el Congrés Federatiu Intercomarcal de les JERC. Andreu Camps, elegit per aclamació, no va rebre cap vot en contra pels més de setanta delegats de totes les comarques gironines que eren allí presents. També cal destacar l'èxit rotund de la parada-bar que les JERC de Girona varen instal·lar a la Fira de Sant Narcís, a Girona ciutat. Felicitacions per la bona organització i els sucosos guanys econòmics.

- La secció local de les JERC de Roses va segrestar, el mes de desembre passat, la catifa que l'Ajuntament té al vestíbul de la Casa de la Vila. Aquesta és una acció contundent de normalització lingüística després d'haver recomanat, mitjançant una carta a l'alcalde, que catalanitzes tots els indicadors del poble.

- A Barcelona comarques, federació en plena reestructuració interna, són remarcables els següents actes en el darrer trimestre: col·loqui sobre política

juvenil a Sabadell, xerrada sobre objecció de consciència i antimilitarisme a Manresa, debat sobre l'autodeterminació a Igualada, debat sobre problemàtiques juvenils a Valls i presència pública amb un estand a la Fira Avícola del Prat de Llobregat.

- La secció local de les JERC de Sant Cugat endegà el mes de gener passat una campanya ecològica en defensa de Torre Negra, una zona verda que l'Ajuntament vol fer desaparèixer per construir vivendes. Les JERC van organitzar una «acampada verda» i un concert de «rock ecològic».

- Al parlar de Barcelona ciutat volem comunicar-vos que el president de la Federació, Emili Valdero, ha anunciat la seva dimissió al Comitè Executiu de les JERC. L'Emili dimiteix perquè la seva feina a la Caixa de Pensions li pren moltes hores i no pot dedicar-se tot el que desitjaria a les JERC. Des del Comitè Executiu de les JERC volem agrair públicament la tasca desenvolupada per

Al matí, a Tarragona, les JERC vam clavar nombroses creus a la plaça d'Espanya. Amb aquesta acció reivindicativa volfem manifestar el nostre rebuig al genocidi dels pobles indis d'Amèrica i a la celebració del «V Centenario del Descubrimiento».

Pinzell i pintura al servei de l'alliberament nacional. El Casal de Sarrià-Sant Gervasi ho té clar des de fa temps.

l'Emili i el seu equip al capdavant de les JERC de Barcelona, i li desitgem molta sort i molts èxits professionals.

- El casal de Sarrià-Sant Gervasi de Cassoles de les JERC celebrarà un sopar d'inauguració de la secció local. El sopar tindrà lloc al Casal de Joves de Sarrià el proper 8 de març a les 21.30 h (c. Eduard Conde, 32). Comptarem amb l'assistència dels molt honorables Joan Puigercós, Carles Carrera, Carles Bonet i el supervedette Àngel Colom. La inscripció està oberta a tots els/les psicòpates al mòdic preu de 2.000 pessetes.

Interessats en el vici i la corrupció truqueu al telèfon de les JERC (451 83 96) i demaneu per Carles Carrera o David Florejachs.

- Des de la Secretaria d'Organització de les JERC ens informen que durant el darrer trimestre s'han produït 73 noves altes de militants i s'han constituït noves seccions locals a Villalonga del Camp i Morella a la Federació de Tarragona; i Mollet, Sant Climent de Llobregat, Santa Coloma de Gramanet i Sant Celoni a la Federació de Barcelona Comarques.

Resolucions aprovades pel darrer Consell Nacional de les JERC

Al Consell Nacional que vam celebrar les JERC el passat dia 13 d'octubre a Tarragona, es van aprovar per unanimitat aquestes tres importants resolucions:

La primera feia referència al conflicte del Golf pèrsic. Si bé des de les JERC

condemnem la invasió de Kuwait per part de l'Irak, també ens oposem al desplegament militar nord-americà a la zona i a la participació espanyola en aquesta aventura encapçalada i dirigida pels americans. Així mateix, considerem inadmissible l'enviament de soldats de

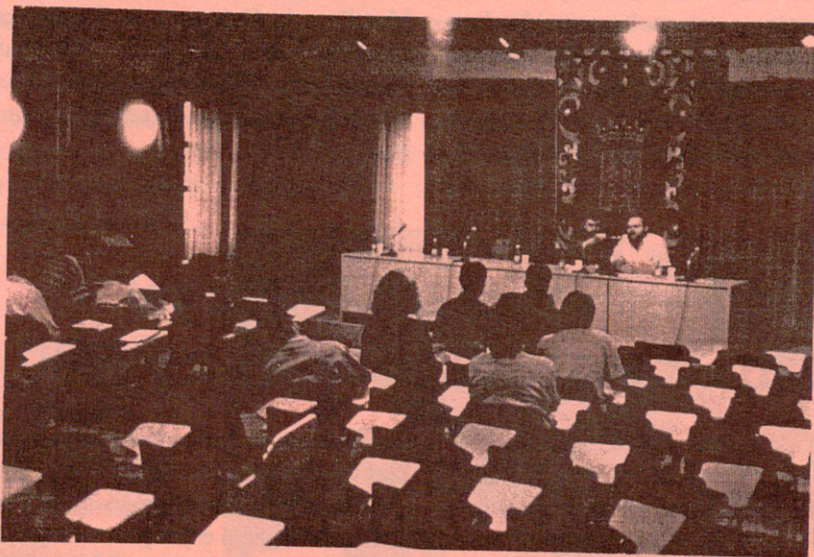

lleva al Golf, decisió que fins i tot contradia la «sagrada constitució» a la qual els espanyolistes de torn apel·len sovint. D'altra banda, condemnem també la complicitat del govern de la Generalitat en aquesta decisió. En aquest sentit, fem més vigent que mai la nostra lluita contra el servei militar obligatori i a favor de l'objecció de consciència i la insubmissió. Per a nosaltres, conflictes com els del Golf Pèrsic deixaran d'existir el dia que s'elimini l'actual dicotomia nord-sud i es reconeguin tots els drets nacionals.

La segona resolució que s'aprovà tenia com a objectiu denunciar l'operació d'imatge que, per part de la Generalitat de Catalunya Central, es vol dur a terme amb l'aprovació del «Pla Pujol» d'habitatge. Les JERC considerem que aquest Pla no resol la important problemàtica de l'habitatge que tenim plantejada avui els joves catalans. El Pla no respon a les necessitats i circumstàncies

del 90% dels joves catalans, amb salaris baixos i poca estabilitat laboral. Per això, exigim a la Generalitat que, abans de vendre publicitàriament projectes en matèria de joventut, s'assabenti de quina és la realitat que envolta els joves del nostre país. Les JERC ens comprometem a elaborar el nostre propi Pla d'habitatge que serà presentat al Parlament català a través de l'agrupació parlamentària d'ERC.

La tercera resolució aprovada fou l'adopció d'un acord que caldrà sotmetre a l'aprovació del Consell Nacional d'ERC. L'acord demana que a les properes eleccions municipals que se celebraran el 1991 a l'Estat espanyol, a les candidatures que es formin sota les sigles d'ERC als diferents pobles i ciutats de la nostra nació, es reservin per als candidats de les JERC un del cinc primers llocs de la llista, i com a mínim un 20% de la resta de llocs a cobrir, sempre que ho permeti l'existència de militància de les JERC a les diferents poblacions en qüestió.

El membre de la JERC, Joan Segura, oferí, abans de la reunió del Consell Nacional, una conferència sobre política de joventut als Ajuntaments.

CNJC: un règim presidencialista

No és el primer cop que des de *La Coctelera* parlem del Consell Nacional de Joventut de Catalunya. La nostra opinió sempre ha estat positiva. Creiem que és important que existeixi un fòrum de debat i participació entre els joves, on realment es pugui avançar en la resolució de les seves problemàtiques, on es facin propostes conjuntes i a més sigui el termòmetre de la situació real dels joves de Catalunya.

Totes aquestes idees del que hauria de ser el Consell, per desgràcia de tots els joves, no són més que idees sense una materialització clara i decidida.

Des de fa temps, estem constatant com el CNJC va perdent credibilitat i incidència en el món dels joves. Assis- tim al naixement d'un règim presidencial de dimensions desconegudes, on el consens ja no existeix, ja que en realitat no hi ha debat.

Un president que convoca reunions perquè es posicioni el CNJC sobre la situació al Golf Pèrsic, i resulta que quan s'arriba en aquest punt de l'ordre del dia, es passa per alt. Però al cap d'uns dies te n'assabentes que el President del CNJC fa unes declaracions sobre l'esmentat tema, tot i afirmant que són el resultat d'un debat entre les diverses entitats del Consell.

Un president que assisteix a una reunió de la comissió d'objecció de consciència, en la qual es decideix fer un tríptic on només aparegui l'adreça del CNJC com a lloc d'informació per objectar, i resulta que a la següent reunió de la mateixa comissió on es fa la presentació del tríptic, ens trobem la sorpresa que hi figuren les adreces de dues

entitats més. Una d'aquestes entitats casualment, i sense voler establir relacions estranyes, és ni més ni menys que l'entitat de la qual el President en forma part.

I per si tot això encara fora poc, l'altre dia rebem un sobre del CNJC, a l'interior del qual, hi havia una carta no del Consell, que hagués estat normal, sinó d'aquesta entitat de la qual ell n'és membre.

I tot això, passa alhora, que un nombre important de joves catalans es troben al Golf Pèrsic disparant contra vaixelles que no s'aturen, o bé alhora que altres joves cerquen i no troben habitatge per poder viure, o bé en el mateix moment que algun jove català és privat de la seva llibertat per optar per la via de la insubmissió. Per acabar hauríem de recordar-li al senyor Torrades, que els règims presidencialistes, en molts casos han esdevingut règims poc democràtics, on el president creu convertir-se en el líder espiritual i carismàtic per excel·lència.

Jordi Torrades, tot un personatge.

Jornades sobre el SMO a Alcalá de Henares

Els darrers dies de setembre, les JERC vam participar en unes jornades sobre el servei militar convidats per l'Oficina de Defensa del Soldado (ODS) per participar en un debat juntament amb d'altres partits polítics parlamentaris sobre la nova llei del servei militar. De fet aquestes jornades es van organitzar com a preludi de la XII Conferència Europea d'Organització de Cronsriptes (ECCO) a Alcalá de Henares del 28 al 30 de setembre.

Tornant a les Jornades, allí vam establir contacte directe amb la gent de l'Oficina, uns pencaires que ens van tractar molt bé i que estan fent forat als mitjans de comunicació. L'ODS, tot i no declarar-se antimilitarista, es dedica a empenyar els estaments militars tot denunciant els abusos que es produeixen a les casernes i el deteriorament de les condicions de vida dels quintos alhora que també reivindica un Estatut del Soldat on es garanteixin els drets civils fonamentals. També vàrem quedar molt impressionats per la gent de «Corazones Unidos», que coordina els familiars dels joves morts o mutilats mentre feien el Servei Militar Obligatori (SMO), que juntament amb la Coordinadora de Pares dels Soldats enviats al Golf Pèrsic, representen sectors socials diferents dels habituals en el ventall d'organitzacions que estem qüestionant l'existència del SMO.

En relació al debat en el qual vam participar, ens vàrem desmarcar de la tònica general dels partits representants al Parlament espanyol, que des de la

justificació de l'actual situació que féu el representant de les Joventuts Socialistes d'Espanya fins a l'apologia de la intervenció militar al Golf del CDS, passant per l'elogi de l'exèrcit professional espanyol, més modern i efectiu fet tant per CiU, CDS i IU amb diferents matisos, i per la postura ambígua del representant d'EGI (joves del PNB) que proposà una societat desmilitaritzada però s'autocensurà la proposta per utòpica mentre es resignava a acceptar l'exèrcit professional. Cal remarcar que no li va crear massa problemes al diputat Lluís Recoder (JNC) elogiar les meravelles d'un exèrcit professional espanyol.

Pel que fa a l'Objecció de Consciència, aquesta tònica es basà en la defensa de la reforma de la Llei d'objecció (LOC) —incloses les JSE— i l'oblit, negació i indiferència respecte a la Insubmissió.

Només la intervenció de les JERC va parlar d'antimilitarisme, de desaparició del SMO i de la LOC, sense rebaixes temporals o solucions militaristes com l'exèrcit professional. Vàrem argumentar que la defensa de l'estat espanyol no era problema dels catalans, que nosaltres lluitàvem per la reforma de la constitució per poder exercir el dret a l'autodeterminació, i un cop sobirans ja decidíem sobre la nostra defensa i seguretat. Defensa i seguretat que en opinió d'ERC hauria d'ésser popular i no violenta, basada en la confiança internacional de no agressió i un sistema interior just i solidari.

ETA i Catalunya

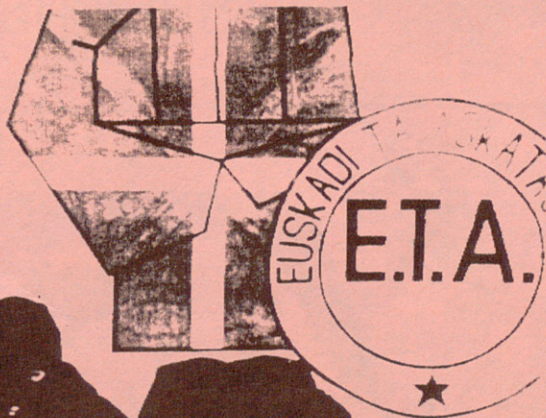
Els catalans hem estat un poble radicalment eclèctic, hem adquirit o absorbit múltiples aspectes dels diferents pobles i cultures. Potser aquesta ancestral influència que ens porta a una afició letal, o si més no, una mania reiterativa: la política comparada i el mimetisme. Tenim una fixada obsessió a comparar-nos amb altres situacions, nacions i països, i sovint a imitar-los. Allò clar és que la política comparada, si bé és interessant per l'experiència que se n'extreu, en cap cas ha de ser una bíblia o una via imprescindible.

I és que la política comparada té llacunes insalvables. Llacunes que parteixen de l'antropologia, la història, la sociologia, l'economia i, per què no, la llengua. A partir d'aquí cal entendre que cada poble té l'absoluta legitimitat per prendre consciència d'ell mateix i establir el seu propi camí; camí que més

llarg o més curt és ben legítim. Per això, cal desacreditar aquells que entenen que sense la lluita armada no es pot parlar d'independència. Cal censurar aquells que es creuen en la primera línia del Viet-cong, o a punt d'iniciar la batalla d'Alger. Són aquests els que legitimen, fins a cert punt, que l'organització armada Euskadi ta Askatuta actuï a Catalunya.

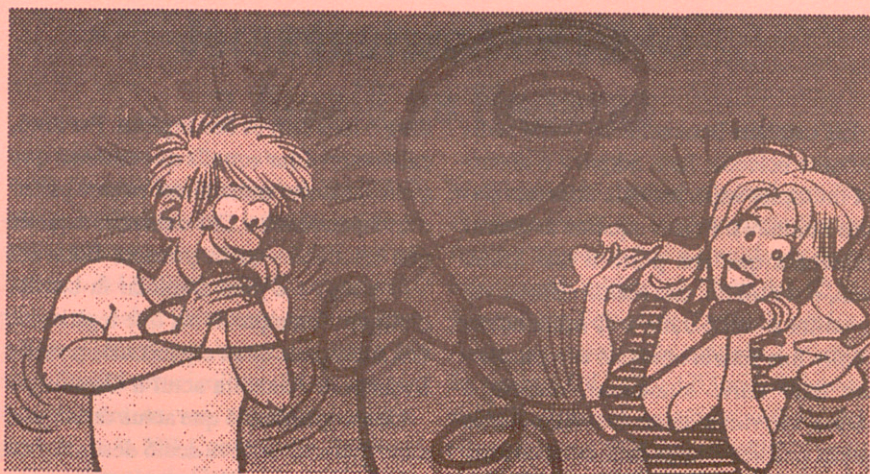
Una organització que actua en un país aliè i que amb la seva acció desqualifica qualsevol intent d'internacionalisme i solidaritat amb la causa catalana. ETA, matant a Catalunya, deixa clar que nosaltres formem part de l'Estat espanyol. És aquí on cal dir fort no a la violenta interferència d'ETA en el nostre procés d'alliberament nacional. No a aquest fals internacionalisme. Nosaltres també volem cridar «*Gora Euskadi Askatuta!!*», però sense que Catalunya sigui moneda de canvi.

euskal
iraultzarako
erakunde
harmatua

Militants de l'organització armada ETA en una roda de premsa.

EL NOSTRE NOU TELÈFON:

451 83 96

TRUCA'NS

JERC
JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA
DE CATALUNYA

LA COCTELERA és editada per la Secretaria de Premsa,
Publicacions i Propaganda de les JERC

c/ Villarroel, 45 entresol 08011 Barcelona Tel. 451 83 96

